

VERSEK A FIÓKBÓL

Interjú Rónoki Bertalannal

Igazolva a bölcsészekhez kapcsolódó sztereotípiákat, és élve a ránk aggatott BTK-sként alanyi jogon járó „művészkedő” szlogennel – ismerős terepen vezetem végig az olvasót. Ez nem más, mint a költészet, a versek és az előadás világa, amiről többnyire nagy nevek jutnak eszünkbe az irodalomtörténetből. De mi lenne, ha bemutatnék egy hús-vér hallgatót, aki fiatal kora ellenére már jócskán belevetette magát az írás mélységeibe? A továbbiakban Rónoki Bertalan, harmadéves szociológia szakos hallgatót, amatőr író és a [Fiókország](#) gazdáját kérdezem a témával kapcsolatban.

Mióta érezted magadban a versírásra való hajlamot?

Van egy anekdota arról, hogy oviskoromban lediktáltam egy verset az anyukámnak, de ez akkor még nem volt tudatos. Kiskoromban szerettem olyan dolgokat ajándékozni, amiket én készítettem, így pársorosokat írtam például a mamámnak, és azt adtam születésnapjára, de osztálykarácsonyra is írtam hasonlókat. Mondjuk úgy, hogy nyolcadikos korom óta foglalkoztat ez a „verselős téma”. Dalszövegírással is próbálkoztam, de aztán rájöttem, hogy a dalszövegek sok esetben egyszerűbbek annál, mint amit szeretnék elmondani.

Mire használod a versírást?

Azt abbahagytam, hogy ajándékba írok. Utoljára egy éve írtam az egyik ismerősömnek, és olyan lett, mint amikor a macskád verebet hoz a lábtörlődre. Nem volt jó, de a szándék igen. Mostanában inkább az érzelmeimet pró-

bálom átadni. Dolgozom az első ciklusomon, amelyben az érzéseimet mitológiai karaktereken keresztül mutatom be. Egy újság ígértet is tett rá, hogy egyszer majd talán megjelenik. A visszacsatolások alapján sokan azért szeretik a verseimet, mert szerintük elgondolkodtató a szövegekben hagyott űr miatt, de olyannal is találkoztam már, aki épp ezért utálja őket.

Van költő példaképed?

Ebből a szempontból elég nagy hátrány ért. Amikor először olvastam, nekem az szenvedés volt, verejték és fájdalom. Mivel diszlexiás vagyok, gyakran meg kellett állnom az olvasott szavak után, így nagyon nem volt kedvem végigolvasni az adott könyvet. Ez aláásta a könyvek iránt érzett szeretetemet, így a kötelezők például botránnyosan nehezen mentek, mivel túl hosszúnak bizonyultak. Ezért amikor az iskolában megismerkedtem Örkény egypercesei-vel – amik humoros, élvezetes és rövid írások –, kibontakozhatott az olvasás iránti rajongásom. Tehát az előbb elmondottak miatt az olvasás tizenegyedikig nem volt a szívem csücske, így a nyugatos költők témakörét tudtam csak megszeretni először.

Ki vagy kik a kedvenc kortárs költőid?

Ahányszor felmerül ez a kérdés, mindig előkerülnek persze nevek, de elég változó, hogy kik ezek, mert igazi nagy kedvenc nincs. Van, akiket a strukturáltságuk miatt, van, akiket az irodalmi stílusuk miatt követek és tisztellek. Nem sorolom, hogy kit, mi miatt, mert hosszú lenne a lista. Frissebb, ropogósabb figurák

is vannak köztük, például Nagy Rita, Magyar Anna, nekik például még nincs kötetük; de ott van mellettük Kemény Gabi és Bék Timur is, akik elsőkötetesek. Ezen kívül nemrég vettem meg Kemény István egyik könyvét.

Kortársként tekintesz magadra?

Nem kifejezetten, mivel úgy gondolom, hogy csak akkor leszek az, ha majd mások így gondolják. Páran szeretik rám aggatni azt a jelzőt, hogy „instaköltő”. Tényleg létezik ez a jelenség, de én csupán csak felhasználó vagyok egy ma népszerű platformon, és igyekszem egyszer majd „normális szerzővé” avanzsálni. Hasonló okok miatt sokáig például Simon Mártont sem fogadták el, mint „hagyományos” költőt, mert nem teljesen a megszokott irodalmi térből érkezett. Engem is megbélyegeztek már miatta, de ez nevetséges, hiszen az Instagram csupán egy platform a sok közül, ahol elérem a saját korosztályomat, célközönségemet. Emellett próbálkozok folyóiratoknál is.

Az „instaköltészetet” tervezed fizikai formában is megjelentetni?

Néha megkérdezik tőlem, hogy mikor lesz kötet. Ez nyilván nem azon múlik, hogy én akarom-e vagy sem. De persze, hogy majd szeretnék. Sokkal inkább attól függ, hogy van-e hozzá kiadó, akinek tetszik, amit csinálok. Nyilván nem akarom erőltetni, mert még nagyon az elején járok az írói pályának.

Honnan ered az instaoldalad neve: [Fiókország](#)?

Nem volt tudatos. Nagyon rossz nevek jutottak eszembe, és ez volt a legkevésbé használhatatlan. Nagyon sok ember kitalálhatta volna, mert mindenki, aki elkezd írni, először a fióknak ír. Berzsenyi is így kezdte, majd a fiókból elküldte Kazinczynak a verseit. Sok mindenrel szeretek foglalkozni, többek között írással, kézműveskedéssel, programszervezéssel. Elég sokrétűnek tartom, amit csinálok, és ez a fiókország kicsit olyan, mint egy zsebuniverzum. A fiókos szekrényemben egy egész külön világ van, amiben mindennek, aminek szeretnék, találok helyet, ha épp megunok valamit, csak kihúzok egy másikat.

Tervezel hosszabb szövegeket is írni?

Az első tíz szövegem novella volt, valószínűleg az Örkeny-impulzus miatt, majd az első megjelent szövegem szintén. Azóta is jelent meg írásom, csak ezek inkább kisebb közönségnek, kisebb platformokon. Újra és újra írok novellákat, de hosszabb műveket is tervezek, mert nyilván egy versben nem tudok mindent elmondani, amit szeretnék.

Annyi mindennel foglalkozol, milyen művészeti ághoz tudnád magad sorolni? Milyen műfajok állnak hozzád közel?

Sosem tudtam, és szerintem nem is szabad magamat ilyen szempontokból behatárolni. Természetesen van, amiben béna vagyok, de mindennel kísérletezem. A versírás is tanulási folyamat, mert van, ami nehezebben megy, van, ami könnyebben. Nekem még nincs meg az az irányzat, amiben a legjobb lennék, szerintem. Próbálkozom *slammel* is, de nem azért, mert az most népszerű, hanem mert az itt és most performansszal összekötött formának van egy olyan hatása, ami számomra érdekes.

Hogyan viszonyulsz a slamhez?

Véleményem szerint a slam poetry költészet és performansz egyben. Nem csak a szöveg fontos benne, hanem az is, hogy adod elő. Az előadóképességem kegyetlenül rossz és fura volt az is, hogy túl nagy színpadon kezdtem, ami miatt meg is voltam szeppenve. Ezen kívül néha jogosak a slamet ért kritikák, hogy inkább a popkultúra része, de ennek ellenére a tehetséges fiatalok ebben a környezetben bontogatják a szárnyaikat. Nyilván nem mindenki fog befutni velem, de ezt el kell fogadni. A lényeg, hogy jól érezd magad a közegedben és amikor elmész egy *slam*-estre, akkor nem csak azért mész, hogy csak jó szövegeket hallgass. Az összetartó erő nagyon jelentős a slammer közösségben, ahol az egész folyamatban a néző is hatalmas szerepet játszik.

Vannak terveid a verseid megzenésítésére?

A verseimmel kapcsolatban gyakran ér az a kritika, hogy papírra valók. Egy olvasásból, hallgatásból, nem biztos, hogy minden mondanivaló átadható a nézőnek/hallgatónak. A pécsi

slam szervezője mondta, hogy amiket fel szoktam olvasni, azok a beszélt nyelv kontextusába sokkal jobban illeszkednek, így ezeket nyilván nehezebb megzenésíteni. De nyáron írtam egy dalszöveget, amin egy ismerősömmel dolgoztam együtt, ezenkívül pár rövidebb szöveget is létrehoztam, amik még elég zsenigék. Keresek hozzájuk zenészt is és vagy elektromos vagy komolyzenei megoldásokban gondolkodom.

Köszönöm az interjút Bercinek és sok sikert kívánok neki a későbbiekben is!

Az interjúkat készítette: *Kuglics Sarolta*

MÁRTA FONT – GÁBOR BARABÁS: Coloman, King of Galicia and Duke of Slavonia (1208-1241): Medieval Central Europe and Hungarian Power. (Beyond Medieval Europe) Arc Humanities Press, Leeds, 2019.

2019 szeptemberében jelent meg az Arc Humanities Press kiadásában a PTE BTK Történettudományi Intézet Középkori és Korajútkori Történeti Tanszék alapító tanárának, Font Márta professor emerita, valamint Barabás Gábor adjunktus közös kiadványa a 13. század első felében élt Árpád-házi Kálmánról. A 160 oldalas angol nyelvű életrajzi monográfia régi adósságát törleszti a közép- és

kelet-európai középkorkutatásnak, ugyanis a vizsgált címszereplő életét ilyen mélységben teljességre törekvő, tudományos igényességgel rekonstruáló munka eddig még nem született. A kötet magyar nyelven 2017-ben jelent meg a Magyar Történelmi Társulat és a Kronosz Kiadó gondozásában, majd az angol nyelvű kiadására – a Pécsi Tudományegyetem anyagi támogatásával – két évvel később az angol kiadó Beyond Medieval Europe sorozatában kerülhetett sor. A sorozatban olyan monográfiákat és tanulmányköteteket jelentet meg a brit kiadó, amelyek felidézik a középkori Európa földrajzi, kulturális és vallási sokszínűségét, valamint bemutatják,